



měsíčník, který Vás osvěží

ROSENÍ

číslo 10

červen 2015



● PROGRAM NA ČERVEN

rozhovor s osobností

- **JOSEFA TIBITANZLOVÁ**
oslavila 94.narozeniny

host RoSy

- herec **MARTIN MYŠIČKA**

- **ZŮSTAŇTE HRAVÍ**

tvorba našich rezidentů

Centrum RoSa nabízí v objektu tyto služby:

Kadeřnictví

objednávejte na 603 533 120

www.studiolarossa.cz



Studio La Rossa

Kavárna

tel. 776 433 088

Otevírací doba
Pondělí - Pátek 9:30-21:00
Sobota - Neděle 13:00-21:00

Akce
každá desátá káva
zdarma

Espresso	29
Cappuccino.....	39
Latté Macchiato.....	47
Vídeňské kávo.....	39
Řízkové kávo.....	45

RoSa

Masáže

tel. 604 243 914

www.masaze-kobylisy.cz



MASÁŽE JANA SKORKOVSKÉHO

- Klasické masáže
- Solný peeling
- Bahenní zábaly celého těla
- Čokoládové masáže
- Havajské horkými kameny



úvodník

Prvního června je tomu půl roku co RoSa zahájila svou činnost a dovolíme si tedy tak trochu oslavovat. Malé dítě v půl roce začíná sedět, věříme tedy, že i nám se v RoSe podařilo usadit provoz a také pravidelný program. Přesto jsme pro Vás připravili několik změn a první se týká zrovna našich novin.

Dostávají novou podobu obsahem i svou formou.

V úvodu najdete aktivity připravené pro měsíc červen, poté rekapitulaci společných zážitků z května. Na každý měsíc připravujeme reportáž,

stejně jako rozhovor s osobností měsíce. Budeme se snažit obohatit Vás o výsledky činnosti Aktiv klubu či tvořivých dílen a na závěr trochu pobavit okénkem pro volný čas. I program v RoSe bude doplněn posezením s hostem – tentokrát s hercem Martinem Myšíčkou.

Budeme rádi za jakékoliv podněty, které nám pošlete k ROSENÍ či programu na redakce@centrumrosa.cz

Mgr. Anna Ježková



Jaký byl květen?

Centrum RoSa mělo i v květnu bohatý program. Jak se stalo již tradicí, první pondělí v měsíci nám k poslechu a tanci zahrála kapela Hvězdný prach. Jako každý měsíc se RoSa rozezpívala a roztančila, byl to příjemný májový podvečer. Ráda bych také připomněla milé vystoupení mateřské školy U Školské zahrady. Děti si pro nás připravily pásmo básniček a písniček doplněné o tanečky s tematikou Dne matek. Na závěr vystoupení si divačky odnesly barevná přáníčka a drobné dárky. Dětem se dostalo srdečného potlesku a sladkého občerstvení. Dalším bodem na programu bylo cvičení očí s paní Čupovou, kde se účastníci dozvěděli, jak efektivně využívat zrak a hlavně, jak oči nechat odpočívat. Následovalo ještě cvičení paměti s názvem „Trénuj hlavu, trénuj tělo, aby zdraví vydrželo“ pod vedením Ivetky Luxové z nadace Právě teď!, které přilákalo seniory z okolí. Ve spolupráci se Spirálou z Prahy 8 se konala cestopisná přednáška, která nás zavedla tentokrát do Irska. Během přednášky byly promítány i fotografie, jež nám ukázaly všechny barvy této krásné země. Souběžně s přednáškou proběhl workshop Střední školy Náhorní, při kterém se vymýšlela loga pro seniorské služby. Výtvary studentů budou zveřejněny na plánované výstavě. Těšíme se na další setkávání a doufáme, že se Vám květnový program líbil.

Anna Sobotová



Centrum RoSa, Střelničná 1680/8, Praha 8- Kobylisy,
infolinka: 800 800 750, info@centrumrosa.cz,
www.centrumrosa.cz

Program červen 2015

1. 6. 2015 (pondělí)

10:10 Začínáme s internetem

16:00 -19:00 Hvězdný prach

2. 6. 2015 (úterý)

13:30 Zdravá záda

pod vedením fyzioterapeutky

19:00 Fyzio Pilates

3. 6. 2015 (středa)

14:00 Aktiv klub – kreativní myšlení, trénink paměti, slovní hry, tvořivé psaní pod vedením MgA. Marty Dietrich Dvorské

14:00 - 18:00 Bridž

18:00 American Tribal style belly dance (začátečníci)

20:00 Zdravá záda pod vedením fyzioterapeutky

4. 6. 2015 (čtvrtek)

13:00 Tvořivá dílna

19:30 Port de Bras

5. 6. 2015 (pátek)

19:00 American Tribal style belly dance (pokročilí)

8. 6. 2015 (pondělí)

10:10 Začínáme s internetem

9. 6. 2015 (úterý)

13:30 Zdravá záda

pod vedením fyzioterapeutky

19:00 Fyzio Pilates

10. 6. 2015 (středa)

14:00 prezentace

kompenzačních pomůcek DMA

14:00 Aktiv klub – kreativní

myšlení, trénink paměti,

slovní hry, tvořivé psaní

pod vedením MgA. Marty

Dietrich Dvorské

14:00 – 18:00 Bridž

18:00 American Tribal style belly dance (začátečníci)

20:00 Zdravá záda

pod vedením fyzioterapeutky

11. 6. 2015 (čtvrtek)

13:00 Tvořivá dílna

19:30 Port de Bras

12. 6. 2015 (pátek)

11:00 Posezení s hostem
tentokrát s hercem Martinem
Myšíčkou

19:00 American Tribal style belly dance (pokročilí)

15. 6. 2015 (pondělí)

9:00 – 10:30 Taichi pro seniory
v budově Spirály, Přemyslská,
vede Richard Kresta

10:10 Začínáme s internetem

16. 6. 2015 (úterý)

13:30 Zdravá záda

pod vedením fyzioterapeutky

19:00 Fyzio Pilates

17. 6. 2015 (středa)

14:00 Aktiv klub – kreativní myšlení, trénink paměti,

slovní hry, tvořivé psaní
pod vedením MgA. Marty
Dietrich Dvorské

14:00 – 18:00 Bridž

**17:30 Opékání buřtů
a posezení u ohně**

18:00 American Tribal style
belly dance (začátečníci)

20:00 Zdravá záda
pod vedením fyzioterapeutky

18. 6. 2015 (čtvrtek)

13:00 Tvořivá dílna

18:00 Den otevřených dveří
RoSa

19:30 Port de Bras

19. 6. 2015 (pátek)

19:00 American Tribal style
belly dance (pokročilí)

22. 6. 2015 (pondělí)

9:00 Bubnování na drumbeny

10:10 Začínáme s internetem

**16:30 Vernisáž výstavy
„Lodě, loďky, lodičky“ –
vystaveny budou soutěžní
fotografie ze Spirály**

23. 6. 2015 (úterý)

13:30 Zdravá záda

pod vedením fyzioterapeutky

19:00 Fyzio Pilates

24. 6. 2015 (středa)

14:00 Aktiv klub – kreativní
myšlení, trénink paměti,
slovní hry, tvořivé psaní
pod vedením MgA. Marty
Dietrich Dvorské

18:00 American Tribal style
belly dance (začátečníci)

20:00 Zdravá záda
pod vedením fyzioterapeutky

25. 6. 2015 (čtvrtek)

13:00 Tvořivá dílna

19:30 Port de Bras

26. 6. 2015 (pátek)

19:00 American Tribal style
belly dance (pokročilí)

29. 6. 2015 (pondělí)

10:10 Začínáme s internetem

30. 6. 2015 (úterý)

13:30 Zdravá záda
pod vedením fyzioterapeutky

19:00 Fyzio Pilates

Ceník

Program od studia Fitnessia
– Fyzio Pilates, Zdravá záda,
Porte de Bras(propojený
tanec se strečinkem)

1 lekce 190kč
10 lekcí 1700kč
20 lekcí 3000kč

Aktiv Klub

pro členy Klubu RoSa
ZDARMA,
nečleny 50Kč/lekce

**Taneční hodiny American
Tribal Style Belly Dance**

1. Hodina **ZDARMA**, další
100Kč/lekce

Tvořivá dílna

pro členy Klubu RoSa
ZDARMA,
pro nečleny 40Kč/posezení

Bridž - 10 Kč pro členy
Bridžového klubu seniorů,
30 Kč pro nečleny

Hvězdný prach - hudba
k tanci a poslechu – 60Kč

Začínáme s internetem –
ZDARMA

**Přednášky, vernisáž,
bubnování** - ZDARMA

Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa

Tel: 212 270 611

recepce@rezidencerosa.cz



Vzpomínka - Procházka- Radost – Štěstí

Dovolte nám, abychom se vrátili v tomto měsíci ke dni 8. května, kdy jsme si i my připomenuli společně s Vámi 70. výročí ukončení druhé světové války. V naší městské části Národní kulturní



památník - Kobylická střelnice, u kterého jsme chtěli položit květiny a poklonit se památce obětí, je v současné době v rekonstrukci. Naše pietní procházka, také vzhledem ke staršímu věku zúčastněných, směřovala k jinému, blízkému místu. Zvolili jsme Jakobův žebřík - kostel Českobratrské církve evangelické. Učinili jsme tak proto, že je to místo rovnocenné důstojnosti pietní vzpomínky a místo, které žije plným bohatým životem, Místo, kde se setkávají lidé různých kultur, národů, věku, vyznání. Poprosili jsme faráře pana



Koláře, o umístění květin, zapálení svíčky a vzpomínku na umučené oběti z Kobylického popraviště. Za nacistické okupace bylo místem hromadných represivních poprav. Zahynulo zde více jak 755 mužů a žen. Bylo popraveno mnoho významných osobností, čeští odbojáři, pravoslavní kněží, kteří ukrývali čsl. parašutisty po atentátu na R. Heydricha. Místem, kde ještě těsně před ukončením války v čase Pražského povstání byli popraveni lidé a 7. května tři kobylickí občané. Hrůzné, bolestné místo je pietně architektonicky upraveno. Dnes ho připomíná Kříž s trnovou korunou, plastika „Nepokořená vlast“, pamětní desky s osobními jmény a daty a kamenná mozaika



s verši Miroslava Floriana:

„Zastav se na chvíli ...

Krev vstoupila do této země

Ale my znovu se vzpřímili“

Nikdy nebude zapomenuto zřůdnosti fašistického běsnění a utrpení, které lidé prožili v koncentracích, na plynové komory, šibenice, totální nasazení. Nikdy nebudou zapomenuti padlí, umučené, popravené, oběti války. S úctou, láskou, poděkováním vzpomínáme hrdinství obyčejných lidí, kteří bojovali a položili to nejvzácnější za svou vlast. V dnešní době jsou to pro nás

opět naléhavé výzvy: postavit se zlu, nenávisti, zlobě,
na stranu spravedlnosti, lásky k životu.

Drazí klienti, máme mezi sebou i ty, kteří pamatují
válku, okupaci, prožívali v této době své dětství, mládí.
Dnes tráví své dny u nás, v Rezidenci RoSa. Bude nás
těšit, když se podělí o své vzpomínky, když nám budou
vyprávět o svém životě. I nejstarší paní, paní
Tibitanzlová, která dne 7. května oslavila 94. narozeniny,
se vypravila na vzpomínkovou procházku s námi. Je stále
svěží a dobré mysli.

V krásný májový den nebem modrým sluncem zalitým
vyfotografováním pod rozkvetlým šeříkovým stromem
společným zazpíváním cestou zpět k domovu
společným posezením v naší kavárně
se sklenkou moravského vína na zdraví
přání k narozeninám pro paní Tibitanzlovou
všeho dobrého
hodně zdraví i pro nás ostatní
také krásné šťastné žití
vzpomínku v srdci

To byl náš 8. květen 2015.

Alice Brandalíková



Fotografie: Jitka Dvorská

Host v RoSe Martin Myšička

pátek 12.6.
od 11:00

český divadelní a filmový hercem.
V roce 1994 získal Cenu Alfréda Radoka
Talent roku.

Narodil se 9. března 1970 v Příbrami, s rodiči
žil v obci Stará Huť. Vystudoval obor
subnukleární fyzika na Matematicko-
fyzikální fakultě UK a poté ještě DAMU.
Po dokončení studia působil v
Západočeském divadle Cheb, v Divadle
v Řeznické a získal i stálé angažmá
v Národním divadle. Od roku 1997 je členem
Dejvického divadla, nicméně i nadále
hostuje v jiných pražských divadlech.
V Dejvickém divadle také v roce 2009
režiroval hru současného britského autora
Joea Penhalla *Krajina se zbraní*. Účinkoval
například ve filmech: *Šeptej, Revizor,*
Oblomov, Černí baroni, Jedna ruka netleská,
Operace Silver A, Hlídač č. 47, Karamazovi,
Protektor, Občanský průkaz,
Ve stínu, v seriálech Čtvrtá hvězda a Ulice.



Dne 7. května oslavila své devadesáté čtvrté narozeniny. Celý život

prožila v Praze a podle svých slov spokojeně. Řeč je o paní Josefě Tibitanzlové. Povídali jsme si spolu mimo jiné o dětství, dětech, práci v pojišťovně i o válce.

Nemůžu začít jinou otázkou, než kde a komu jste se narodila?

Já jsem rozená žižkovačka a celý život jsem prožila v Praze. Můj otec pracoval jako svrškař. Tak se říkalo lidem, kteří dělali návrhy na obuv.

Pracoval hlavně pro Baťu a ještě pro jednoho velkého obuvníka. Moje maminka byla velice hezká žena a došlo

to tak daleko, že jí otec zavíral doma, protože na ni žárlil.

To se samo sebou bratrům mojí maminky nelíbilo, takže došlo až k rozvodu. Tatínek tu rozvodovou listinu okamžitě roztrhal a prohlásil, že už se nikdy neožení. A taky se neoženil.

Kolik Vám v té době bylo let?

Byla jsem malá, asi tak pět let. U soudu se mě ptali: „Koho máš holčičko radši?“ a já jsem říkala: „No, maminku, ale tatínka taky.“ Vždycky jsem zdůrazňovala, že oba. Soudce zjistil, že ode mě nic jiného neuslyší než: „Maminku i tatínka.“ Ale jednou jsem viděla, že táta je smutný a maminka je smutná, a tak jsem odpověděla, že babičku. Soudce se toho chytil, babička taky. Proto jsem pak žila s babičkou, ale i s mámou, protože bydlely dohromady.

S tatínkem jste se vídala?

Otec zmizel do světa, cestoval po cizině, naučil se francouzsky a německy. Léta jsem ho neviděla, tudíž jsem k němu nezískala vůbec žádný vztah. Občas se objevil a něco mi přinesl. Měla jsem jako jedna z prvních malé dětské kolo. Nebo mi přinesl takovou chodící pannu, kterou maminka odsoudila, že vypadá jako prostitutka, takže mi nedovolila si s ní hrát.



Měla jste v domě kamarády?

No, já jsem těch kamarádů moc neměla. Prožila jsem dětství v domě s pavlačemi. Byla jsem tam nejmladší a jediná taková mrňavá, ale vždycky mě bylo hodně slyšet a všichni o mně věděli. Každou chvilku se ozvalo z některého patra: „*Pepinko, prosím tě, já jsem zapomněla todle.*“ Hodili mi v papírku dolů na dvůr peníze a já jsem to běžela koupit. Takže jsem měla přes den práce dost. Protože to víte, takových partají, co tam bylo... každou chvilku někdo něco zapomněl.

Žižkov v té době nebyl příliš zámožná čtvrť.

Co jste doma vařili? A měla jste nějaké vyložené oblíbené jídlo?

Já jsem měla jako dítě hrozně ráda nakládanou červenou řepu. A můžu

Rozhovor s paní Tibi

vám říct, že to zdraví, které se mě drží, je možná díky tomu. Mně se sešlo třeba pět dvoulitrových a pětilitrových sklenic řepy od těch žen, kterým jsem běhala pro ty zapomenuté nákupy. Jinak se v té době vařila úplně obyčejná jídla, hodně z brambor, protože to bylo nejvíc dostupné. Dole v našem domě byl krám s mléčnými výrobky. Tam jsem chodila se žbánečkem. Rozhlížela jsem se po těch konvích a jednou jsem si řekla o smetanu, jindy o kyselou smetanu, někdy jsem si nechala nalít jen mléko. A tohle jsem jedla celý život.

Jak jste se dostala k práci v pojišťovně?

Já jsem pracovala pro svého strýce, který prodával psací stroje. Byla to taková tmavá místnost v žižkovském domě. Jednou tam přišel přednosta z pojišťovny, a když mě tam viděl sedět, řekl strejdovi: „*Pane Mádr, prosím vás, ta vaše zaměstnankyně je tady tak uvězněná a je to taková pěkná holka. Víte co, já ji vezmu k nám do pojišťovny. Tam bude mít daleko větší možnosti. Tady by se úplně ztratila.*“ Naštěstí byl strejda natolik rozumný, že to uznal. A tak jsem se dostala do Pražské městské pojišťovny na Staroměstském náměstí, kde jsem pracovala celý život. Dělala jsem pojistky pracujících. A chodili ke mně páni

doktoři a inženýři a měli dělat měsíční výkazy, komu zapomněli srazit pojištění, kdo přišel nový... Oni to byli takovýhle titulové, ale nedokázali vám to dát dohromady. Vždycky chodili za mnou, já jsem jim to vyplnila a oni mě podpláceli tím, že mi nosili třeba bonboniéry. Takže možná, že jsem si tímhle vypěstovala cukrovku.

V pojišťovně jste se poznala s manželem?

On to byl vlastně nepřímo můj představený. Byl o šestnáct let starší a já jsem byla taková docela pohledná holčička. Prožili jsme spolu krásná léta. Mám dvě děti, syna a dceru. Já mám hrozně hodné děti, hodně jsem se jim věnovala, ale vyplatilo se to.

Ted' se o mně vždycky jeden týden stará dcera a jeden týden syn s manželkou.

Letos si mimo jiné připomínáme sedmdesát let od konce války. Máte nějakou vzpomínku na tu dobu, která Vám zvlášť utkvěla?

Bylo vyhlášeno v pojišťovně, že když byl poplach nebo nálet, tak jsme museli do pojišťovny nastoupit jako pohotovost, kdyby se něco stalo. Jednou jsem běžela ze Žižkova a nechtěně jsem se dostala mezi opilé německé vojáky. Bylo to strašné, protože samo sebou „*mädchen*“! Ještě štěstí, že byli

dostatečně opilí, protože já jsem jim podležla mezi nohama, po čtyřech jsem se dostala kus od nich. Došla jsem

do pojišťovny, bylo mi špatně od žaludku z toho rozčilení a takhle špinavá jsem vpadla do místnosti ke generálnímu řediteli a řekla jsem: „*Podívejte se, co děláte za blbosti!*“

On mě viděl, jak jsem špinavá, unavená a rozčilená a řekl: „*Máte pravdu slečno, děláme blbosti a slibuju vám, že už se to nikdy nestane.*“ Takže když se nálet opakoval, chodili tam už jen muži.

V pojišťovně jste taky začala psát básně.

Tam jsem z nějakého popudu - běžely mi myšlenky hlavou –

začala psát básničky. A našel se tam dole ve vestibulu takový mnohem starší kolega a ten mi zase básničkami odpovídal. Mně to tak šlo samo do hlavy. Napsala jsem jich opravdu hodně. Některé byly i publikované.

O čem jste nejraději psala?

Samo sebou o lásce. Prahu jsem měla ráda, tak o Praze a tak různě. Moc lituju, že jsem si je nevzala a dala jsem

svolení je spálit. To mě mrzí, mohla jsem se tím tady ještě probírat. Ale kdo ví, asi je to pro něco dobré. Mělo to tak být. Osud sehraje určitou roli a proti tomu se nedá nic dělat.

Od jara bydlíte v Rose, jak se Vám tu žije a bydlí?

Já můžu říct, že jsem tu skutečně spokojená. Jsou tu hodní lidé, všichni se chovají moc hezky. Děti za mnou často chodí. Dobře se tu jí. Co bych si víc přála?

Celý Váš osud Vám předpověděla kartářka, vyšla jí předpověď?

Byla to taková obyčejná paní, přišla do pojišťovny, vytáhla z kapsy ušmudlané karty a začala mi vykládat. A opravdu, co řekla, všechno se vyplnilo. Všechno. Prorokovala mi krásný dlouhý život, že mě budou muset odstřelit. To už se mi tady snad nestane. Skutečně, krásný život jsem prožila.

Rozhovor vedl Jan Vincenc Šubrt

BÁSEŇ Z ROSY

Josefa Tibitanzlová

Když jsi šla polem
zpíval sedmihlásek
a utíkalo kolem
plno mladých lásek
Běželi a smáli se
a mizeli jak dým

Co život přinese
a vezme si zpět
to potom ukáže
dalších pár let

Bud' klidný potůček
nebo řeka
Vždyť člověk netuší
co ho čeká

Vezmi si sen
a mazli se s ním
Stejně se rozplyne
tak jako dým



Tvorba Aktiv Klubu:

Marty Dietrich Dvorské

Tento hlubokomyslný, vysoce fundovaný článek ve stylu dada - vhodný zejména k jarnímu rozjímání - pro vás sepsali členové Aktiv klubu Rosa:

Č E R V N O V Ý Č L Á N E K

(českých čtveráků)

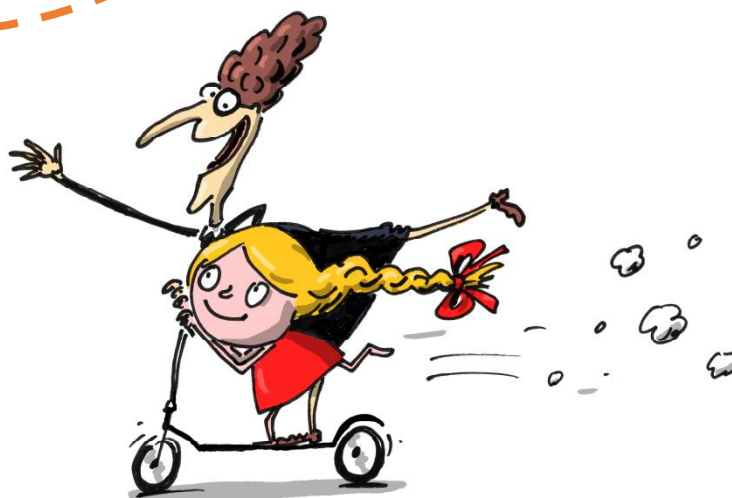
Členové čehokoli, čtěte!

Černý čert číhá, čichem čaruje. Často činí
člověka čilým.

Čarodějnice či čert čiperně čistí čísi čest.

Čtenářovo čelo ční, čpí, čoudí...

Čmeláka či člověka čeká červnový čas.



ilustrace Pavel Koutský

Nikdy není pozdě prožít šťastné dětství (či dědství?)

V rámci Mezinárodního dne dětí jsme se zeptali našich rezidentů:

Jaká byla v dětství Vaše nejoblíbenější hračka (nebo hra)?

Pan K., 76 let:

Dřevěná
stavebnice
a stříkácí pistolka.
"Stříleli" jsme
na sebe s bráchou

Paní M., 86 let:

Písek a hlína. A protože
rodiče nechťeli, abych byla
špinavá a upatlaná, zakázali
mi brát si s sebou kyblík
s vodou. Jenže ze suchého
písku a suché hlíny nic
nepostavíte! Poradila jsem
si: do kyblíku jsem načůrala.
To pak byly bábovičky!

Pan B., 26 let:

Stavebnice
Lego a vláčky.

Paní J., 81 let:

Panenka z kaučuku,
s podtočenými vlásy a ofinkou.
Šila jsem na ní oblečky, pletla
a háčkovala. To mi zůstalo
do dospělosti. Pak jsem šila,
pletla a háčkovala na sebe.
A jednou jsem se zlobila
na babičku, protože té mé
panence propíchla pusou a dala
jí dudlík. To bylo hrozné! Jednak
to už nebylo žádné miminko,
a jednak to udělala bez dovolení.

Paní Č., 74 let:

S bratrem jsme si doma hráli
na faráře a ministranta.
Já byla mladší, takže jsem mu
pořád ministrovala...
A pak jsme si často hráli na
indiáno-vojáky. To jsme byli
vojáci s čelenkami a měli jsme
opravdové pistole -
po vojácích z války.
Samozřejmě bez nábojů

Paní W., 76 let:

Když odešla
maminka, vlezla
jsem si do její
skříně, oblékala
jsem si její šaty
a obouvala její boty.

Paní E., 87 let:

Nejraději jsem
hrála
společenské hry.
A nejoblíbenější
byly Monopoly.

Slečna V., 29 let:

Jako malá jsem
si nejraději hrála
na učitelku. Všechny
moje panenky byly
mými žáky.
A v kočárku jsem
nevozila panenky,
ale šneky.

Paní T., 75 let

Koloběžka.
Dostala jsem ji ve
čtyřech letech.
A jezdila jsem
s ní po
Holešovičkách.

*A na závěr moudrý a láskyplný citát amerického komika,
herce a spisovatele Williama Clauda Fieldse:*

Není na světě člověka, který by někdy tajně nezatoužil nakopat dítě do zadku.

♥KŘÍŽOVKA♥

	♥A	♥B	♥C	♥D	♥E	♥F	♥G	♥H	♥I
♥1									
♥2									
♥3									
♥4									
♥5									

V tajence naleznete Stendhalův citát.

Vodorovně:

1A/ špalek, kláda 1G/ citoslovce ticha

2A/ upálen 2G/ orgány zakončující ústní dutinu

3A/ dlouhověký stálezelený jehličnan 3D/ Všeobecná zdravotní pojišťovna

3G/ společenská místnost, síň

4A/ věšák nebo úder v boxu 4D/ angl. i něm. "v" 4F/ česká řeka

5A/ křestní jméno scénaristy Hofmana 5D/ cucat,pít 5G/ lépe

Svisle:

A1/ Pacific Standard Time - zkratka A4/ 4.pád zájmena "on"

B1/ droga, narkotikum

C/ 1.ČÁST TAJENKY

D1/ křestní jméno "Krále rock 'n' rollu"

E/ 2.ČÁST TAJENKY

F1/ osobní zájmeno F3/ slaná tekutina vylučovaná žlázami kůže

G1/ ňadro G4/ hlavní - zkratka

H/ 3.ČÁST TAJENKY

I 1/ zájmeno 2.os. jednot.č. I 3/ kniž.lepidlo, též vějička

křížovku pro Vás připravila Marta D.Dvorská